

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

XVII. De immunitate ecclesiaru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

X VI.

Vt quadragesimæ & quatuor temporum ieunia a sanctis patribus instituta , quæ multorum effrenata infringit gulofitas , diligentius obseruentur , statuimus vt nullus fidelis in ætate legitima constitutus , carnes in quadragesima vel in quatuor temporibus comedere audeat * nullo modo : alioquin transgressores prohibitionis huiusmodi in sententiam excommunicationis incident ipso facto. Hæc vero sententia in Synodis episcopalibus , & in parochialibus ecclesiis singulis diebus dominicis & festiuis a septuagesima usque ad pascha solenniter publicetur : vendentes etiam carnes publice in supradictis temporibus eo ipso sententiam excommunicationis incurant. Circa infirmos vero , quos vrgens cogit necessitas , seruetur quod super hoc Canones decreuerunt.

X VII.

Reuerentia specialis quam cuncti fideles ecclesiæ Dei exhibere tenentur , merito nos inducit vt eos qui per illicitos actus diuina officia quæ in ecclesiis celebrantur , perturbare præsumunt , adiectione poenæ debitæ compescamus. Ideoque universis ecclesiarum prælatis præcipiendo mandamus , vt constitutionem felicis recordationis Gregorii papæ V. quæ incipit ; Decet domum Domini ; contra sæculares iudices , qui causas in ecclesiis audiunt , in ecclesiis suarum diocesum faciant publicari , & iudices ipsos nihilo minus moneant , & inducant vt ab huiusmodi diuinorum officiorum perturbatione desistant : alioquin contra eos pro-

M iiij

ANNO
CHRISTI
1522.

cedere per censuram ecclesiasticam non omittant, sententias insuper per eosdem prolatas denuntient virtute dictæ constitutionis nullius obtinere roboris firmitatem.

Cum negotiationis nundinæ & fori cuiuscumque tumultus a iure in ecclesiis fieri sint penitus interdicti, eo quod per hoc diuina possunt impediti officia, & euidens præbeatur occasio ad multa enormia in ecclesiis committenda: statuimus ut quicumque talia vel aliquid prædictorum in eis exercere præsumpserint, ipso facto excommunicationis sententia sint ligati.

Macellum vero in cœmeteriis sub eadem poena fieri prohibemus. Sacristæ autem * siue thesaurii cathedralium & collegiarum, ac rectores parochialium ecclesiarum, diligenter attendant ut negotiatores huiusmodi ab ecclesiis suis abiificant, & negotiationes quæ earum dehonestant decorem, in eis fieri non permittant. Qui circa hoc negligentes extiterint, per suos ordinarios puniantur.

Nonnulli temporalem iurisdictionem indebite exercentes, & alii immunitatem ecclesiasticam, configuentes ad ipsam defensare tenentur exquisitis fraudibus infringere moliuntur. Quosdam enim configuentium huiusmodi, vt habet fide digna relatio, intra ipsam ecclesiam constringunt compedibus & catenis; quosdam vero sic arcte custodiunt, vt eis victualia non possint aliqualiter ministrari: alios etiam dormire vel quiescere non permittunt, & quandoque eos vulnerant, mutilant, comburunt & occidunt, & aliis modis affligunt contra

Locus ob-
seurus.

ANNO
CHRISTI
1524 ecclesiasticam libertatem. Volentes igitur horum ausus temerarios iuris remedio refrenare , statuimus ne aliquis seu aliqui præfatis modis vel aliquo ipsorum infringeret ecclesiasticam audeant libertatem : alioquin officiales , episcopi , & alii , atque eis præstantes in his scienter consilium , auxilium & fauorem , in sententiam excommunicationis incident ipso facto. Si vero communitas hæc fecerit , vel fieri præceperit , eo ipso ecclesiastico subiaceat interdicto , pœnis & aliis in iure statutis in suo robore duraturis.

Domus Dei quæ ad eius laudem specialiter deputantur , per nonnullos nobiles & potentes prælatorum licentia incastellantur , vallantur , & fortalitiis contra sanctorum patrum statuta muniuntur , & in seruitutem indebitè rediguntur. Ideoque statuimus , vt nullus prædictorum temeritate propria quascumque ecclesiæ aut cœmeteria incastellare , seu vallare audeat , nisi ex magna & ineuitabili causa : alioquin si personæ singulares extiterint , in excommunicationis , terræque eorum interdicti sententias incident ipso facto. Si vero communitas hoc definierit , vel fieri præceperit , ecclesiastico subiaceat interdicto. Sententiæ vero prædictæ in Synodis per episcopos solenniter publicentur.

Quia cælestis illa Ierusalem mater nostra libera est libertate quam contulit ei Christus , iustum & dignum dignoscitur , quod quæ ipsius sunt , libertate gaudeant vniuersa. Sed proh dolor , draco ille antiquus serpens inimicus naturalis Christi sponsæ,

a timore Dei corda mundanorum hominum sic auertit, & contra libertatem ecclesiasticam sic permouit, quod personas ipsius lñdere, ac capere decimas, & alia bona eius capere, & vastare illius loca, & interdum, proh pudor, ecclesias ipsas ac monastria inuadere, destruere, ac cremare, ac iura ecclesiae violare diuersimode ausu sacrilego non verentur. Nos igitur præmissa tam grauia, tam horrenda, tamquam sacris Canonibus inimica, de medio tollere cupientes, sacro approbante Concilio duximus statuendum, quod quicumque, cuiuscumque status, religionis aut conditionis existant, prædicta vel aliquod prædictorum commiserint, seu committentibus præbuerint scienter consilium, auxilium, vel fauorem, præter alias poenas a iure positas contra tales, viuentes quidem ab ingressu arceantur ecclesiae, morientes vero, quoad usque plene satisfactionum fuerit damna passis, careant ecclesiastica sepultura. Volumus insuper, quod nisi facta satisfactione prædicta nullus possit ipsos absoluere ab his poenis. Verum quia plerumque humanus pudor a peccando cohibet, quos ab hoc non retrahit timor Dei; statuimus quod in ciuitatibus seu locis aliis quibuscumque, in quibus principales malefactores prædicti fuerint, seu personæ prædictæ ecclesiastice, aut antedicta bona ex certa scientia recepta & detenta extiterint, quamdiu dicti malefactores, aut bona ecclesiæ præmissa in ipsis fuerint, cesseretur inibi totaliter a diuinis. Mandamus nihilo minus prælatis omnibus, quod ipsi in suis ecclesiis cathedralibus & parochialibus suarum dioecesum

præsen-

UNIVERSITÄT
LIBRARIUS
IOANNES PALENTINVM. LUDOVICVS BAVARVS IMP.
P. XX. ALPHONSVS XI. R. CASTELLÆ. 97

ANNO CHRISTI
1522. præsentem constitutionem frequenter faciant publicari.

XVIII.

Cum generalis Concilii Viennensis statutum eos qui in gradu prohibito nuptias contrahunt, excommunicationis decernat sententiæ subiacere, & prælati circa eius publicationem fuerint haçtenus negligentes: statuimus, & in virtute sanctæ obedientiæ præcipiendo mandamus, ut ipsi ecclesiarum prælati in cathedralibus & parochialibus ecclesiis, quatuor anni festis præcipuis, & in diebus dominicis quadragesimæ, dictam generalis Concilii constitutionem faciant publicari.

XIX.

Detestandam prælatorum avaritiam, ac aliorum qui iurisdictionem ecclesiasticam in ecclesiis obtinent, quæ labem simoniæ continet, extirpare volentes, sacro approbante Concilio statuimus, ut nullus archiepiscopus, vel episcopus, abbas, archidiaconus, archipresbyter, aut quiuis alias, ad quem spectat clericorum præsentatio, officiales eorum seu portarii, pro ordinibus collatis seu conferendis, vel quocumque actu vel * licentia ipsos ordines præcedente, quidquam recipere audeat: alioquin si laicus fuerit, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat: si vero clericus, qui nondum ecclesiasticum beneficium obtinet, usque ad biennium eo ipso reddatur inhabilis ad ecclesiasticum beneficium obtinendum: si autem beneficiatus extiterit, vt decanus, archidiaconus, abbas sacerularis, archipresbyter, vel quiuis alias

*litera
Concil. Tom. 29.

N